

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XLI. Indultum pro celebratione Missarum super Triremibus Militæ
Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani. 15. Januarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

dua mentione, & expressione digni, illis non conferentur, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causaque, propter quas praesentes emanant, sufficienter adducta, verificata, & iustificata non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, praetextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimae, & totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vicio, aut intentionis Nostrae, vel interesse habentium consensus, aliove quomodolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas apercitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se iurare ullo modo posse; sed ipsas praesentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari: sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis praedictae Nuntios, aliove quoslibet quacumque praereminentia, & potestate fungentes, & futuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, Nostra, & Cancellariae Apostolicae Regula de iure quaesito non tollendo, aliisque Constitutionibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & styli, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis praedictis, aliisque, quibuslibet personis, etiam quacumque Ecclesiastica, vel mundana dignitate fulgentibus, & aliis quomodolibet qualificatis, ac speciale expressionem requirentibus, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & aliis quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, exprimerentur, & infererentur, praesentibus plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis auctas in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem praesentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam

impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die III. Januarii MDCCLII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

D. Card. Passioneus.

Publicat. die 5. ejusdem mensis, & anni.

Indultum pro celebratione Missarum super Triremibus Militiae Hospitalis S. Johannis Hierosolymitani.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXPONI Nobis nuper fecit Dilectus Filius Magnus Magister Hospitalis Sancti Johannis Hierosolymitani, quod ipse, considerans tam Fratres Milites, quam Officiales, Nautas, & Turmam Catholicam, qui super Classe Triremium Hospitalis praefati reperiuntur, tempore expeditionum, praesertim in Littore Maris Africi, & Lybici, aliisque partibus communi Christiani nominis hosti subiectis, longo tempore, & multoties in solemnioribus anni Festis diebus, prout etiam quando in oris maritimis Catholicorum Principum, & in illorum portibus existunt, tum propter anni tempestates sibi adversas, quae minime permittunt tentorium in terra figere, & obtendere, sub quo Sacrosanctum Missae Sacrificium celebrari possit, tum propter distantiam Terrae firmae, Sacrosanctum Missae Sacrificium huiusmodi audire non posse; ut incommodis, & inconvenientibus huiusmodi, ne pietas, & devotio Fratrum, Subditorumque ejusdem Hospitalis minuatur, occurrere possit, idem Missae Sacrificium in Triremibus praedictis celebrari posse plurimum desiderat: Nobis propterea dictus Magnus Magister humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 1. Nos igitur piis dicti Magni Magistri votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eumque specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententis, censuris, & poenis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, moderno, ac pro tempore existenti Magno Magistro, & Dilectis Filiis Consilio Hospitalis praefati, petitam facultatem celebrari faciendi Sacrosanctum Missae Sacrificium huiusmodi, tum tempore navigationis, quo Triremes huiusmodi anchoratae sunt, in quibusvis oris, littoribus, & portibus, habitatis, & non habitatis, & dummodo celebratio Missae huiusmodi eo tempore, quo mare tranquillum, & Caelum serenum reperitur, & cum assistentia alterius Presbyteri, seu Diaconi, fiat; ita ut periculum effusionis Sanguinis in dicta celebratione minime adit; auctoritate Apostolica tenore praesentium concedimus, & indulgemus. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 3. Jan. 1742.

XLI.

Summarium precum, & rationum.

Pontifex annuit.

Cum conditionibus opportunis.

Sublata cuilibet fecus iudicandi, & interpretandi facultate.

Derogationes amplissimas.

Exemplum auctoritatis.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XV. Januarii MDCCXLII. Pontificatus Nostri Anno Secundo. D. Cardinalis Passioneus.

XLII.

De Doctrina Christiana Populis tradenda: Qua ratione, & methodo Fidelium indigentia hac in re consulendum sit.

Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

ET si minimè Nobis dubitandum sit, omnes, quibus animarum cura credita est, Vosque præsertim, Venerabiles Fratres, ad Apostolatus officium evectos, atque in Prælationis fastigio à Deo constitutos, in id potissimum sollicitudinem intendere, ut Christianus Populus Cœlestis Doctrinæ pabulo enutritus, & rudimentis Fidei saluberrimè instructus, in semitam Mandatorum Domini, facem Vobis præferentibus, feliciter dirigatur: temperare tamen non possumus, quin vos ipsos Nostre Auctoritatis, ac Paterna dilectionis stimulis excitemus ad tam pium, tamque salutare Opus Doctrinæ Christianæ impensiori cura provehendum, sublatis iis impedimentis, quæ animarum saluti adversantur.

§. 1. Quia verò scientibus Legem loquimur, & vigiles Ecclesiarum hortamur Antifites, quibus nec Pietatis, nec alia sacrarum Literarum desunt præsidia; supervacaneum ducimus plurimis urgere argumentis, non satis esse ad celestem Beatitudinem assequendam, confusum, & involutè credere à Deo revelata, & ab Ecclesia Catholica proposita Mytheria; Sed hanc cœlestem Doctrinam divinitus traditam, & quæ ex auditu concipitur, Doctoris legitimi ac fidelis ministerio ita esse accipiendam, ut singillatim illius capita explicentur, & eorum aliqua necessitate mediis, aliqua verò necessitate præcepti Fidelibus ad credendum proponantur. Præterea licet per Fidem justificari dicamur, cum ea sit humanæ salutis initium, & fundamentum; ad futuram tamen, quam inquirimus Civitatem, ut pervenire aliquando mereamur, facis compertum est, solam Fidem non sufficere; Sed viam nosse, constanterque tenere oportere, nempe præcepta Dei, & Ecclesiæ; tum virtutes, quas persequi, tum vitia, quæ studiosè declinare debemus.

§. 2. Quæ quidem omnia cum primis Catholice Fidei Rudimentis, sive Doctrina, ut ajunt, Christiana, contineantur; Episcopalis muneris exigit ratio, ut illa in singulis Dicesibus, & ubique locorum rectè, atque ex ordine explicetur; nec posse Episcopos sine tacito conscientie convicio illam negligere, sed in hoc opus maximè necessarium omnem curam, & diligentiam conferre debere. Id tamen oneris non ita Episcopo impositum esse intelligimus, ut ipse per se Doctrinæ Christianæ semper interfit, pueros interroget, & Mytheria Fidei, quam profitemur, aperiat. Nimum quippe novimus, in Pastoralis sollicitudinis munere prægravari Apostolicæ servitutis sarcinam, ac planè intelleximus, cum Anconitanam primùm, tum deinde Bononiensem Ecclesiam regeremus, multis, variisque curarum veluti fluctibus jactari Præsulem suo satis muneri facere cupientem. Id verò futurum affirmamus, ut si Episcopus, alieno etiam à Visitatione Dicesis tempore, quandoque adsit ubi doctrina traditur Christiano ho-

mine digna, pueros, puellasque de rebus antea auditis sciscitetur, ac Mytheria nostræ Religionis evolvat, & annunciet; Pastoris operam in maximam crediti sibi Gregis utilitatem cessuram, ejusdemque exemplum alios excitaturum ad Vincam Domini Sabaoth pro viribus excolendam.

§. 3. Hanc administrandæ Ecclesiæ quasi legem sibi dixerunt nedum veteres, sed recentiores etiam Præsules, Beatorum Civium Albo adscripti; Carolus nempe Borromæus, Franciscus Salesius, Turribius, Alexander Sauli, quorum aliqui (ut litteris consignatum est) cum gravioribus distenti, atque impediti curis, adesse coram non possent, operæ, ac diligentia suæ Vicarium aliquem ex Canonicis, aut ex Sacerdotibus designabant, qui, susceptis Pastoralis Ministerii partibus, Adolescentulos ad omnia Religionis Officia Fidei elementis informarent.

§. 4. Optimum ergo, & ad profectum animarum maximè accommodatum erit Antifitis exemplum, si, quod antea dictum est, id omni tempore, præsertim verò dum obit Dicesim, in singulis Parœciis impleverit. Sed ut quisque faciliè conjiciat, ad hoc vires ejus non suppetunt. Ideoque ut propositum assequatur, necesse est, diligentia, quantâ potest maximâ, curet, ne in aliis, quos tam laudabilis, tamque fructuosi operis Vicarios constituit, studium, ac sedulitas desideretur.

§. 5. Duo potissimum onera à Tridentina Synodo Curatoribus animarum sunt imposita: alterum ut Festis diebus de rebus divinis sermonem ad Populum habeant; alterum, ut pueros, & rudiores quoque, Divinæ Legis, Fideique rudimentis informet. Si istis diebus eam Parochi concionem habebunt, quæ non persuasibilibus humana Sapientia verbis obstrepat auribus, sed captivi Auditorum accommodata in eorum animos ostensione spiritus illabatur; si Mytherium aliquid annuntiabunt, in primis verò, quod eo tempore Ecclesia recolit, ea differentes, quæ ad virtutem incitamento sint, & ad vitia fugienda, graviora præsertim, & quæ sædiis grassantur in Populo; si diebus ipsis (hoc enim pariter debent suo muneri) pueros, tamquam infantes modo genitos, nutriant Doctrinæ lacte, nunc hos, nunc illos interrogando, dubia, atque involuta explicando; Si demum cum Apostolo attendant lectioni, exhortationi, & doctrinæ, ut perfectus sit homo Dei, & ad omne opus bonum instructus: fas est credere, exitum optatis respondere posse, & Populum acceptabilem sectatorem bonorum operum faciliè extitutum.

§. 6. Verùm satis experientia compertum est, imparem esse solius Parochi laborem; Cum nequeat unus omnes instruere, ubi Doctoris diligentiam numerus vincit. Quoties tamen Episcopus toto animo, ac studio in Ecclesiam sibi commissam incumbat, nunquam necessariis, & opportunis destituetur auxiliis. Semper enim invenias, qui Tonsura initiari, qui per Minorum, qui per Sacrorum Ordinum gradus ad Sacerdotii fastigium promoveri, qui denique ad Ecclesiastica Beneficia viam sibi munire studeant. Gravissimis idcirco verbis (& verbis facta respondeant) affirmet Episcopus, numquam se facturum, ut Tonsurâ inauguret grandiores ætate, aut Minores, præsertim verò Majores Ordines iis conferat, qui in tradendâ Christianâ Doctrinâ operam suam Parochis commodare neglexerint. Hunc porrò Clericorum numerum idem Episcopus in singulas suæ Civitatis, & Dicesis Parochias aptè distribuat, & eorum aliquos determinatæ Ecclesiæ adscribat. Denunciet præterea, ac fidem præstet, in conferendo Parochiarum, & aliorum Beneficiorum Jure, plurimum apud se ponderis, & momenti habiturum studium, & diligentiam in hoc opus

Cura Pontificis de Fidelium instructione.

Aliqua mytheria Fidei explicite credenda de necessitate mediis, aliqua de necessitate præcepti.

Tenenda quoque morum præcepta.

Episcoporum officium quoad traditionem Doctrinæ Christianæ.

Quatenus extendatur.

Exempla Sanctorum Episcoporum.

Inferiorum Pastorum opera ab Episcopis dirigenda.

Parochorum munus duplex, prædicandi, & catechizandi.

Forum labor ab aliis de Clero sublevandus.